

KURIER LITWICKI

За Высшимъ Разрешеніемъ

ИМПЕРАТОРА ГИМСИ ЦАРЕВЪ РОССІИ.

W WILNIE V. S. 27. MAIA 1803. ROKU WE SRODE

z Wilna 27. Maja.

Akt potwierdzenia IMPERATORSKIEGO Uniwersytetu w Wilnie. — Z Bożej Łaski MY ALEXANDER I. IMPERATOR Y SAMO- WŁADZCA WSZECH ROSSYI, etc. etc. etc.

Chcąc wszystkich Prowincyi NASZEGO IMPERIUM szczególnie, na oświeceniu powszechném, iako naturalney onego zasadzie ugruntować; uznaliśmy za rzecz istotną, że najpierwszym i najsławniejszym w tak wielkim zamiarze jest krokiem, staranie o zakłady nowych, i urządzenie już założonych dla edukacyi młodzi funduszów: których pożytek wieloletnie doświadczenie okazało; przeto za rzecz przyzwoitą osądziliśmy tym Aktem NASZYM zabezpieczyć na zawsze trwałość starodawnego Uniwersytetu wileńskiego, w roku 1578. założonego, a w roku 1781. odnowionego stosownie do teraźniejszego stopnia nauk u najsławniejszych w Europie narodów. Aby zaś ten Uniwersytet, w swoim nie naruszeniu obwarowany, miał środki do dójścia ważnego swojego celu, i jakim jest kształcenie pożytecznych obywateli, do wszystkich stanów, i wszelkiego rodzaju posług w Państwie; raczyliśmy zatem IMPERATORSKIEM słowem NASZEM, za NAS i NASTĘPCOW NASZYCH postanowić co następuje:

1. Ten Uniwersytet, wzięwszy na siebie oddać nazwisko IMPERATORSKIEGO Wileńskiego Uniwersytetu; zostawać będzie udziałem Towarzystwem na ośnowie Ustaw swoich, właściwych tego rodzaju Towarzystwom.

2. Uniwersytet, zostając pod bezpośrednią protekcją NASZĄ, podlega Ministrowi powszechnego oświecenia i Członkowi głównego szkół i rząd: na którego jest zdane osobne staranie tak o tym Uniwersytecie, iako też o jego wydziale. Stosownie do teraźniejszego urzędu, Uniwersytet będzie miał swoją radę, złożoną z Profesorów wysłużonych (emeritus) i aktualnych, tudzież swojego Prezydenta, to jest Rektora Uniwersytetu który ma być według ustaw wybierany z Profesorów wysłużonych, lub aktualnych tegoż Uniwersytetu, i NAM na potwierdzenie przedstawiany.

3. Ustawy Uniwersytetu, czyli ogólne dla niego prawidła, przez NAS potwierdzone będą. A stosownie do nich, i do przepisów zwierzchności, zostawiać się wolność Uniwersytetowi czynienia szczególnych i pomniejszych urzędów, co do różnych przedmiotów wewnętrznych, w nim porządku. O czem jednak powinien raportem donieść Ministrowi oświecenia, przez Kommissyi Członka Popieczytela tego wydziału, do którego Uniwersytet należy, dla otrzymania na to potwierdzenia.

4. W Wileńskim Uniwersytecie dawane będą wszelkie nauki, wyższe umiejętności, i sztuki wyzwolone: które wszystkie powinny być

podzielone na oddziały czyli Fakultety. W każdym z nich, przez Profesorów tenże Fakultet składających, ma się wybierać na czas zamierzony, starszy (Decanus).

5. Wybor na wszystkie miejsca i obowiązki w Uniwersytecie, nie wyłączając nawet Profesorów Teologii, czynić się ma większością głosów, na powszechném zebraniu Uniwersytetu, i podawany na potwierdzenie Popieczytela, a od niego Ministrowi.

6. Do Uniwersytetu należy zwierzchność, i wewnętrzne sądownictwo nad wszystkimi jego członkami, podległymi iemu osobami, i onych domownikami, zostającymi przy Uniwersytecie. tak, że w przypadku sprawy członka, czyli podległego Uniwersytetowi, z jakimkolwiek innym człowiekiem, lub ze zgromadzeniem, sprawa sędzi się w Uniwersytecie: jeżeli odwodowa srona do niego należy. Odwołanie się zaś od wyroku Uniwersytetu, idzie tylko do Rządzącego Senatu. Z resztą sprawy o nieruchomości, idą pod rozbiór do sądów na to ustanowionych. W sprawach zaś kryminalnych, Uniwersytet uczyniwszy pierwsze wyśledzenie, odsyła one z opinią swoją tam, gdzie przestępca należy.

7. Ponieważ Rektor szczególnie obowiązanym jest dostrzegać karności i porządku we wszystkim, co się ściąga do Uniwersytetu; przeto daje się onemu prawo żądania w ważnych zdarzeniach pomocy, od wojskowcy zwierzchności.

8. Budowy Uniwersytetu, Sale, Gabinety, Laboratoria, Drukarnie, Apteka i szpitalne zakłady, jedynie mają od Uniwersytetu zależeć, i uwalniać się od stanowisk żołnierskich, iako też domy osobiste przez Profesorów zajęte.

9. Uniwersytet mieć powinien swoją cenzurę, dla przewżenia dzieł Akademickich, i innych ściągniętych do nauk i Literatury, xiąg i pism, które mają wychodzić z Drukarni onego, albowiem od niego sprówdzane będą z cenzury xiąg i pism dla własnego użycia. Przywóz tych xiąg morzem i lądem dozwala się bez przeszkody. Nadto jeszcze należy do cenzury Uniwersytetu, dozór nad wszystkimi Drukarniami w jego Wydziale.

10. Gimnazya Wileńskie zależeć ma bezpośrednio od Uniwersytetu. Rząd i dozór Uniwersytetu rozciągają się będzie na wszystkie publiczne, lub prywatne szkoły i pensye, które się teraz znajdują, lub na potem zaprowadzone być mogą w Wilnie, i w innych miejscach Wydziału.

11. Uniwersytet, wedle dawniejszego postanowienia, ma prawo zaszczycać niższemi i wyższemi stopniami Akademickimi, czyli do stopności Magistrów i Doktorów Filozofii, Me-

dycyny, Prawa i Teologii: wprzód uczyniwszy w takich zdarzeniach ściśle podług ustaw examina. Kandydaci examinowani, i od Uniwersytetu stopniem zaszczytzeni, nie podlegając już żadnym innym examinom, bezpośrednio wchodzą w czynność profesyi swojej.

Reszta później.

z Petersburga V. S. 22. Maia.

Półkownik Xiążę Galicin otrzymał rangę General Majora i Szefowstwo konnego pólku Litewskiego. Leibgwardyi Siemionowskiej Kapitan Heling został Podpółkownikiem Wiborskiego regimentu muszkietyerów. Półkownik Kniper Szefem 2. pólku strzelców. Woysk Polskich Kapitanowie Bresner, Kleczkowski, Siedziwski przyjmują się do Rosyjskiej służby; pierwszy Podporucznikiem w Muromskim muszkietyerów; drugi i trzeci Porucznikami w Kijowskim grenadyerów, Moskiewskim muszkietyerów regimente. 5. batalionu artylleryi Podpółkownik Kazadojew uwolniony od służby dla słabości zdrowia z rangą Półkownika i mundurem. Wymazują się z rang listy umarli: Pawłogradzkiego pólku huzarów Podpółkownik Saken; Orlowskiego muszkietyerów Major Wilczynk. Komendant Pontonierów Półkownik Achwerdow umieszczony w 9. batalionie artylleryi. General infanteryi Daszkow przyjęty do służby będzie wojennym Gubernatorem w Taganrogu. Szef Moskiewskiego regimentu garnizonowego General Major Rechenberg uwalnia się od służby z mundurem i półową gaży, miejsce zastąpi od armii General Lieutenant Brozin. Kolesski Konsyliarz Szklarewicz został Konsyliarzem Stanu. General Major dziś Aktualny Stanu Konliarz Steingel naznaczony Tobolskim Wice Gubernatorem.

Za najwyższym rozkazem tajny Konsyliarz Senator Murawiew donosi: Chorążemu Rypińskiemu, proszącemu o przyjęcie do służby; Rotmistrzowi Czerniawskiemu proszącemu o pensyę; Wdowie Brygadiera woysk Polskich Szwejkowskiego proszącej o zapłatę pieniędzy należnych iey mężowi za rozwiązana brygadę Dnieprowską; te wszystkie proźby odesłane są do Collegium wojennego.

Porucznikowi Zuromskiemu skarżącemu się na Konsystorz Wileński, który nakazuje onemu rozwód z żoną, po przybyciu pierwszego iey męża Owczarskiego, którego zabitym być rozumiano. — Szlachcicowi Kołpokowskiemu proszącemu o uwolnienie iego od zwierzchnictwa Azańczewskiego; te proźby odesłane do Generala Prokuratora.

Białoruskiemu obywatelowi Wasilewskiemu proszącemu o zwrócenie pieniędzy które stracił Oyciec iego na kupno Starostwa, później na skarb zabranego; proźba iego odesłana do Generala Prokuratora.

Litewskiego pólku Tatarskiego towarzyszom: Wilczyńskiemu i Łowickiemu; skarga ich na Szefa General Majora Głowińskiego o postępkę prawną przeciwną odesłana do Generala Adjutanta Graffa de Lieven.

General Majorowi Jeleńskiemu proszącemu o danie wsi w zamiarę tę którą od niego na skarb wzięto; ta proźba odesłana do Generala Prokuratora; jako też proźba Połockiego obywatela Łapickiego ażeby z pensyi Konsyliarza Stanu Józefowicza opłacono iemu dług należny.

z Hannoveru 19. Maia.

Ministrowie Króla W. Brytaunii Elektora naszego wydali w tych dniach do obywatelów

imieniem Monarchy odezwę następującą: „W okolicznościach terażniejszych, gdy jeszcze trwają negocyacye Anglii z Francją, zachować chcemy nayscisleyszą obojętność, jako Elektor i Rzeski Xiążę; wzajemnie mamy sprawiedliwą nadziei pobudkę, że cóżkolwiek wyniknie między dwoma narodami, krajów i poddanych naszych w Niemczech nie osiągną klęski na wojnach' pospolite. Gdy jednak trudno nie wiedzieć, zważając obróty woysk Francuzkich u Batawów, że negocyacye między nami a RPtą trwające mogą wziąć obrót przeciwny pokoiowi; a zatem dzierzawy nasze w Rzeszy mogą być wystawione na niebezpieczeństwa straszliwe, dla każdego w szczególności mieszkańca, osadziliśmy za nayswiętszą powinność użyć wszelkich środków, jakie są w mocy naszej, iakie tylko roztropność podać może, dla odwrócenia od Elektoratu wiszącego nad nim niebezpieczeństwa; spodziewając się, że Bóg pobłogosławi sprawie sprawiedliwej i zamiarom czystym.

Wołamy przeto do wiernego poddaństwa, odzywając się do ufności którą w nas położyli, i której mamy prawo spodziewać się znając dobrze ich wierność i przywiązanie, tylekroć doświadczone; niech w przygodzie nagłej i koniecznej pełnią obowiązki, iakie na nich wkłada miłość Monarcy i oyczyzny, zyczliwość dla rodziny, dbałość o własne dobro. Do czego tćm chętniej wzywamy, że syn nasz Xiążę Cambridge uniesiony przywiązaniem gorliwem do obywatelów Hannoverkich, dzielić chce z niemi pracę, niebezpieczeństwo i chwałę poświęcając czas, zdrowie, cokolwiek ma najdroższego, na odwrócenie klęsk nad narodem już wiszących. Potrzeba zaś naprzód być gotowemi na przypadek wszelki, i wiedzieć, iaka jest liczba wiernego poddaństwa, którzy broń wziąć mogą na obronę oyczyzny.

W tym celu rozkazujemy wszystkim ogólnie urzędom krajów naszych w Niemczech, iak narychlezy zatrudnić się zporządzeniem listy wszystkich obywatelów zdalnych do noszenia broni, wyłączając tych iedynie, którzy już są w iakiejkolwiek służbie, i oświadczyć każdemu, iak święte jest prawo, poświęcić się na obronę oyczyzny, tam idąc gdzie zawoła niebezpieczeństwo i potrzeba. Doznana wierność ludu niepozwała rozumieć, ażeby znalazł się człowiek, co by zapominając o tej powinności, przestąpił rozkazy nasze, lub ucieczką haniebną chciał uwolnić się od obowiązku koniecznego. Lecz iżełiby to się zdarzyło nad mniemanie, poddany który odmówi ratować oyczyznę, ztraci bez powrotu i nadziei majątek opiekę rządową, dziedzictwo nawet którego się spodziewa w krajach naszych; wprzód jednak osadzony w trybunałach porządkiem przepisany. Naygruntowniejszą nadzieję pokładamy w sercu poddaństwa wiernego, przekonani, że ieden duch, ochota, i gorliwość zapali każdego; a wszyscy w potrzebie staną mężnie według możności do bronienia oyczyzny. W Hannoverze 16 Maia. 1803. Kielmanseig, Arnsweid, Decker, Grote.

Po tej odezwie drugą od siebie wydali Ministrowie, przepisując w 9 punktach, iakim sposobem rozkazy Monarsze mają być dopełnione. Przystąpiono niemieszkając do urządzenia pospolitego ruszenia; każdy człowiek od 16 do lat 60 uzbroić się powinien; nakazana wszystkim przysięga; Oficyerowie od służby już uwolnieni; ci którzy są w inwalidach, staną z garnizonowemi po twierdzach; d. 30. wszyscy stawać muszą na miejscu wyznaczonem. Ponieważ zaś ludność Elektoratu million dusz przechodzi, wnosimy, że obrońców kraj liczyć będzie przynajmniej 200. tysięcy. Czasowi zostawić trzeba, czyli to pospolite ruszenie od innych różnić się będzie; to pewna, że w Hrabstwie Callenberg zapal jest wielki. I Studenci

Akademii Goettyngskiej, za przykładem podobno idąc Wiedeńskich, ofiarowali się dobrowolnie służyć w obronie oyczyzny.

Jeżeli nieprzyjaciel czasu cokolwiek nam pozwoli do uzbrojenia się i ćwiczenia niezliczonych tłumów, regularném wsparci wojskiem dać potrafimy odpor naieźdnikom. Elektorskie wojsko składa się z 12 regimentów piechoty, 10 konnych, nielicząc gwardyi, artylleryi, inżynierów. Żołnierz Hannowerski służąc na wielu woynach Anglikom, zasłużył u tego narodu na poważenie i szacunek mężstwem: karnością. Komendantem najwyższym jest Feld Marszałek Wallmoden; pod nim Królewicz Xiążę Cambridge; liczymy 10. Generalów kawaleryi; 12. piechoty, 2 artylleryi; twierdze w kraju najsilniejsze. Stade. Hameln ecet: Biega pogłoska, iż wojska Pruskie mają kordon wyciągnąć, i druga, że 20. tysięcy żołnierza Hesse Caselskiego toż samo uczynią. Nie ztraciliśmy jednak nadziei zachowania pokoju; nie które Mocarstwa oświadczyć miały Konsulowi, iak niesłusznie złamać chce neutralność w Niemczech.

z Hagii 21. Maia.

Wojska Francuzkie w kraju naszym niedawno zgromadzone pod Nimegą, już ruszyły; prawdziwa była pogłoska że do Hannoweru są przeznaczone. D. 17. rano General en chef Mortier odebrawszy z Paryża ostateczną instrukcyę dał rozkaz do marszu nagłego; iakoż tego dnia, nazajutrz i 19. wszystkie regimenta i półbrygady jedne za drugimi poszły, wcześniej na wszystko przygotowane i opatrzone. Ciągną zaś przez Arnheim, Doesberg ku Bentheim, Hrabstwa Hannowerskiego, które graniczy z Departamentem Ober Yssel; tę drogę obrał Mortier, unikając przeyscia przez kraj Pruski. Armia gdy już na granicach stanie, General odbierze rozkazy nowe; wkrótce ma liczyć w obozie 40 tysięcy wybranego żołnierza. Do Nimegi posłano wszelką żywność i amunicyę przygotowane do Louisiany dla Generala Victor, który zostanie komendantem wojsk Francuzkich u Batawów. Pośpiechu tak wielkiego nie inna przyczyna być musi, iak odebrana wiadomość o wyprawach obronnych w kraju Hanowerskim; lud cały od Królewicza Xiążęcia Cambridge zapalony chętnie wszystko niesie na obronę oyczyzny.

Z drugiej strony widzieć się dała nagle obroty w wojsku Francuzkiem, które jest rozłożone w Brabancyi naszej, Zelandyi, Bergopromie; podobno i te poydą za Generalem Mortier do Hannoweru, a nowym żołnierzem z Belgium zastąpione będą. Pozostała jeszcze nadzieja pokoju w pośrednictwie Mocarstw lądowych, azali niepotrafią nakłonić narody zawzięte na własną zgubę do odnowienia negocyacji. General Andreossy nie przybył do Calais; o przyjeździe Lorda Whitworth do Londynu niema wiadomości, to pewna, że d. 16 Minister Addington jeszcze słowa nie dotrzymał danego izbie niższej, względem udzielenia pism zciągających się do zerwaney negocyacji. Tymczasem papiery nasze bardzo spadają. W porcie Anvers Francuzi włożyli embargo; wnosić trzeba że toż samo uczyniono po innych portach RPtey. Nikt od prawa powszechnego wyłączonym nie jest; zabroniono wychodzić pod żagle zarówno krajowym iak obcym statkom.

z Nimegi 22. Maia.

Za odebraniem rozkazów z Paryża, General en chef Mortier ruszył do Hannowerskich granic; poszły natychmiast regimenta w okolicach naszych rozłożone; przez co znaczną ulgę poczuli mieszkańcy; bo żywność prawdziwie drogą była. Ale to podobno nie długo trwać

będzie; ponieważ na miejsce ubiegłego żołnierza nowu tu jest spodziewany z Belgium, Zelandyi, od Wyższego Renu. Prusacy usuneli się od granic naszych. Mortier prowadzi teraz 9 półbrygad piechoty, 8 regimentów konnych, 4 kompanie artylleryi, 4 pomocników i rzemieślników; co wszystko ma wynosić tylko 22 tys. zbroyonego ludu; Szef sztabu Leopold Berthier; Generałowie: Drouet, Freret, Schinner, Lansouti. Montrichard z 5 tysiącami stanął już w Arnheim; Kolumny ciągną przez Deventer, Raulten, Ommen, Hardenberg, Coevorden; 2500 żołnierza już stanęło na granicy Bentheim; z przeciwnej strony słychać, iż wojska regularne Hannowerskie zgromadzić się mają w kraju Osnabruck. Królewicz Angielski stawia na czele milicyi.

z Paryża 17. Maia.

Po wyjeździe Ambassadors Whitworth pierwszy Konsul przybywszy z S. Cloud do tey stolicy, długo zasiadał na radzie Stanu. D. 14 do Senatu, Prawodawców, Trybunów przesłał doniesienie, że rząd przez Konsyliarzów ma onym komunikować rzeczy bardzo ważne. Zgromadzili się wnet wszyscy. W Senacie prezydował drugi Konsul Cambaceres; Konsyliarze nadeszli; nastąpiła komunikacya; iaka była nie wiemy, ponieważ nikomu z osob ustronnych zostać w izbie nie pozwolono. Obiawił zapewne Konsul tajemnicę ulegocyacji zerwaney niedawno z Anglikami; jeżeli nam wojnę wypowiedzieć zechcą, natenczas wszystkie pisma do objaśnienia rzeczy służące na świat wyjdą. Po zakończoney radzie stanu Konsul udał się do Prytaneum, szkoły którą wdzięczność RPtey zbudowała, na edukacyą dzieci tych obywatelów, którzy w obronie wolności naszej w domu i na wojnie życie poświęcili. Od lat dwóch nie widział iey Konsul; znalazł młodzieńców ogółem 600, pilność i dozór pochwalił, oświadczaając iż w lepszym dziś jest stanie niż dawniey była; wszyscy przed Konsulem paradowali.

Lord Whitworth zawczora stanął w Calais; General Andreossy jeszcze nie wyjechał z Londynu; pierwszego Sekretarz tu zostawiony dziś pospieszył do Oyczyzny; przez co upadło tych mniemanie, którzy spodziewali się jeszcze odnowienia negocyacji. Trudno wierzyć, ażeby Senator Barthelemy, iak mówią, iechał do Londynu szukając ugody. Cokolwiek u nas Anglików było, wszyscy powracają do oyczyzny. — Słychać iż Amerykańskie stany darowały Generałowi La Fayette 12 tysięcy morgow ziemi w nadgródę zasług iego na wojnie o wolność nowego świata. — Ambassadors Angielski podając ostateczne propozycye dworu swómu, miał oświadczyć Minisrowi Talleyrand, że odpowiedzi czekać będzie tylko 36 godzin, mając wyraźny rozkaz po upłynionym czasie zamierzonym powracać do Londynu. Oświadczył Konsul że tak ważne dzieło wyciąga namysłania się dłuższego. Jesli tak jest nie znikła jeszcze nadzieja ugody; odpowiedź na żądanie strony przeciwney może później nastąpić.

Wyjazd Lorda Whitworth nie sprawił tu żadnego poruszenia i trwogi; państwo zupełna spokojność; obywatele ufając rządowi są gotowi na wszelkie przypadki. Papiery w jednostaynej cenie. — W rewolucyjném prawodawstwie rząd uczynił odmianę wielką. Dotąd RPta dziedziczyła majątek po zmarłych obywatelach, który na emigrantów spadał; teraz postanowiono, że sukcesya dostawać się powinna krewnym najbliższym, którzy we Francyi mieszkają. — Sławny Blanchard odprawił w Valogne 53 podróz powietrzną nappomyślniey; obiecuie odprawić wkrótce 54. i doświadczyć iesliby nie podobno było kierować balonem według woli. — Nagły wyjazd Lorda Whitworth przypisują niektórym Oppozycyi Angielskiej, która natrętnie przy-

musiść usiłowała Ministrów do wyjawienia rządowych tajemnic. Zwlekali póki można było; codziennie obiecywali dla uspokojenia umysłów; naystatek obrali odwołać raczey Posła, nizeli się wystawiać na krytykę i przyganę. W Anglii Parlament wiele może. Ministrowie układają projekta. Reprezentanci narodu mogą dać lub odmówić srodki do wykonania potrzebne, to jest pieniądze.

Tabakierka szczerzo-złota, figury podługowatey, koło 5ciu palców długości, a 2ch szerzyny na półtora wyższyni, szlifowana powierzchnia iey w paski, zgubiona w drodze, idąc od zielonego mostu do Kalwaryi, kto ją znajdzie i odniesie do Prezesa Drukarni Piarskiej, odbierze nadgrody 5. dukatów.

Nieruchomy majątek Aktualnego Taynego Konsyliarza Senatora i Kawalera Graffa Michała Rumiańcowa położony w Litewsko Grodzieńskiej Gubernii, w Powiatach: Prużańskim Klucze z wsiami: Prużański, Kabacki, Linowski, Suchopolski, Horodeczniański, Dachłowski; w Kobryńskim: Diwiniski; w Brzeskim: Meleyczyski, z należącemi do nich poddańmi, gruntami, i dalszemi wygodami, oddają się w arędowną dzierżawę od d. 13. następującego blisko miesiąca Czerwca teraźn: 1803 r. Zyczący oney dzierżawy mogą stawiać dla umówienia się o cenę i zrobienia kontraktów, w terminie wyżej położonym 13. Czerwca do naywyższego Rządcy dóbr pomienionych Nadwor: Konsyliarza Trutowskiego, w Poje Prużańskim, we dworze nazwanym Czachec o 6 wiorst od miasta Prużany leżącym.

Magistrat Miasta Wilna w celu zformowania generalney Księgi Pofsefsyow Obywatelskich z wyszczególnieniem daty nabycia przez Atora, oraz która na takim gruncie znajduje się postanowiwszy uczynić weryfikacją wszystkich prawna takowe Pofsefsy służących, i po odebraniu w Roku 1801. Msca Julii 3 dnia Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego całą Rosyą Litewskiego Gubernskiego Rządu za Nrem 8533. wyszłego potwierdzającego takowe Magistratu postanowienie wydał uprzednio Awizacye uwiadamiając każdego Obywatela aby Dokumenta na Ratuszu naznaczo-nym Członkom pokazane były, w skutek tego gdy niektórzy Pofsefsorowie Domow w Mieście Wilnie będących dotąd jeszcze Dokumentow na Pofsefsy nieokazali i przewódkę zformowaniu Księgi generalney Pofsefsyow czynią. Przeto Magistrat każdego Obywatela czy Pofsefsora Domów i Placow w Mieście Wilnie sytuowanych, którzy dotąd zaniedbali okazać swe Dokumenta wuow przez niniejsze uwiadomienie zaleca, iżby niezwłocznie oto naydalej w przeciągu dwóch tygodni przed wyznaczonym do tego dzieła JP. Burmistrzem Pawłowskim w Kamienicy własney onego na Rudnickiej Ulicy pod Nrem sytuowanej Dokumenta i Prawa dla wciągnięcia do Tabelli okazali, i dla tego Magistrat takową publikacją w druku przewodnictwem Policji do kazdey pofsefsy po jednym exemplarzu rozesłać, i w Gazetę Kraiową umieścić postanawia, Roku 1803. Maia 13 dnia.

Roku 1803 Msca Aprila 2. d. o godzinie 4tey z rana zbiegło 3ch moich Kurlandzkich rodu Lotewskiego poddańch; to jest: parobek Jan, i dwie dziewczki pokojowe Katarzyna i Maryanna, gdy teyż Maryannie dnia poprzedzającego za popełnioną kradzież, po upomnieniu dano karę. Jan ma lat około 20. do 6. stop wysoki, cięgław, twarzy gładkiej pddługowatey, i ku podbródkowi znacznie spiczasto kończący się, na której przy tym są dwa znaki od wrzodow pozostałe. Ma włos ciemny z przodu ostrzyżony, w odzieniu kroiem zwyczajnym chłopskim, za kolana długim sukna szarego, w kanizelce płócienney w paski białe i niebie-

skie, w spodniach białych płociennych i bórach. Dziewka zaś Katarzyna mająca lat około 20, krepka i mała, ledwie 4 i pół stop mająca, twarzy bladey, gładkiej, okrągłej i desyć przystoyney, umie język Lotewski, Litewski, Ruski i Polski, włos ma blade żółtawy w warkocz spleciony, z przodu ostrzyżony; trzyma się i chodzi pochyło, na rękę ma bardzo brodawkę, po której łatwo ją poznać można. W czasie ucieczki swojej miała na sobie nakrapianą niebieską kamizelkę z płótna ciękiego, i welnianę w paski różnych kolorow spodnią, panczochy i chodaki. Druga Dziewka Maryanna podobnież nieokiej urody i krepka, umie po Lotewsku, po Litewsku i po Polsku, mająca około lat, twarzy szerokiey, ospowanej, okrągławey, i pomimo to desyć nieszpetyney, włos oiemno kasztanowy w warkocz spleciony z przodu strzyżony. Odzienie iey składa się z kamizelki płócienney z nici białych i niebieskich tkaney, i spodnicy welnianey w paski różnych kolorow, panczochy na welniane i chodaki. Obie te dziewczki zabrały z sobą inne też odzia welniane. Ktoby onych doscignął i przystawił do Nitwy odbierze w nadgrodzie talarow 12 i wszelkie expence zwrócić obowiązując się.

Jerzy Fryderyk Witte von Wittenbeim.

Gdy W JPan Stefan Oleński Pisarziewicz Skarbowy Litt: Dobra swoje wieczysto dziecięce Raudan i Premadziow w Poje Rosieńskim, Gilwicze Po-Jezuickie w Powiecie Szawelskim położenie swoje mające, Zapisem Roku 1805 Januar: 15 datowanym, a zaś tegoż Roku Januar: 21. w Sądzie Głównym w Departamencie drugim Cywilnym Gubernii Litewsko-Wileńskiej osobiscie przyznan: JOX. Jmci Płatonowi Zubowowi wieczyscie wyprzedał, czyni się zatem niniejsze uwiadomienie, iżby mogący mieć do tych Dóbr jakowe pretensye oświadczali one w zamierzonym przez prawo trzechletnim czasie, inaczej podług tegoż prawa nie ochybna utrata onych następować musi.

Powinność Rodzicielska, która obowiązue każdego Oyca do dania przyzwoitey edukacyi swemu dziecięciu, była mi przyczyną że pomimo żądania Publ: Szawelskiego, musiałem tam opuścić bardzo zyskowne dla siebie miejsce, a przenieść się do Wilna. Mam honor przeto uwiadomić o tém Prześ. Publiczność Intesyją, oraz zalecić mnie dobremu iey sercu i względem łaskawym; Publ: zaś Szawels: za uprzejme przyjęcie i ufność, którą mnie wtenożas gdy tam się znajdowałem zaszczycać raczyło, naywiększą wdzięczność oświadczam. A Bernard Dek: Med: mieszka na ulicy Zmudzkiej pod N. 353

Franciszek Xawery Kaczyński Chor: ziemi Ruskiej trzymający Folwark zastawą od Jasnie Wielm: Platerow Kancel: Wileń: w Powiecie Szawelskim Leżący odumiał bez żadney Dvspozycyi zostawiwszy oprócz tego różne mobilia, srebra kleynoty zboże bydło konie cynę miedz i różnego gatunku żywyj po ukonczonym życiu swoim w r. 1803 w miesiącu lutym zaczął ze naturalną Sukcessorską siostrą rodzona Maryanna z Kaczyńskich Abramowska do tego majątku w Gubernii Wileń: nayduiszę przeto ze równie siostra rodzona Anna z Kaczyńskich Salamonowiczowa lub Salamonowiczowa w kordonie oney aby do rozdziału takowego majątku po śmierci rzeezonego Franciszka Xawierego Kaczyńskiego taz siostra Anna z Kaczyńskich Salamonowiczowa lub Salamonowiczowa stawała do Gubernii Wileńskiej Litewskiej lub Sukcesorowie w oney stawienie się oświadczyli Publicum oświadczą.

Ernest Neumann Orgamayster mieszkający na ulicy Rudnickiej w Kamienicy Burm: Pawłowskiego zrobił instrument nowy na wzór Wiedeńskiego, niedawno wynaleziony, nazywający się Klawier-Diconoclassis, na jedną stronę; robi teraz podobne instrumenta na dwie strony z fletami i bez fletów; jeżeliby kto potrzebował onych udać się może do pomienionego Orgamaystra w każdym czasie.